

ชื่อเรื่องวิทยานิพนธ์ การพัฒนาแนวปฏิบัติทางคลินิกสำหรับการป้องกันการติดเชื้อระบบ
ทางเดินปัสสาวะในผู้ป่วยที่ได้รับการคาสายสวนปัสสาวะ

ผู้เขียน นางสาวศศิรวดี สมบัติศรี

ปริญญา พยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต (การพยาบาลด้านการควบคุมการติดเชื้อ)

คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

รองศาสตราจารย์พนทรัพย์	โสภารัตน์	ประธานกรรมการ
อาจารย์ ดร. พิมพาภรณ์	กลั่นกลั่น	กรรมการ

บทคัดย่อ

การติดเชื้อระบบทางเดินปัสสาวะในผู้ป่วยที่ได้รับการคาสายสวนปัสสาวะ (Catheter-associated urinary tract infection [CAUTI]) นับเป็นปัญหาที่สำคัญของโรงพยาบาล การป้องกันการติดเชื้อจึงมีความจำเป็น การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงพัฒนา (Developmental research) เพื่อพัฒนาแนวปฏิบัติทางคลินิกสำหรับการป้องกันการติดเชื้อระบบทางเดินปัสสาวะในผู้ป่วยที่ได้รับการคาสายสวนปัสสาวะในหอผู้ป่วยวิกฤตศัลยกรรมประสาท โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ กระบวนการพัฒนาใช้กรอบการพัฒนาแนวปฏิบัติทางคลินิกของสภาวิจัยด้านการแพทย์และสาธารณสุขแห่งชาติ ประเทศออสเตรเลีย (NHMRC, 1998) กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้เลือกแบบเจาะจง (purposive sampling) แบ่งเป็น 2 กลุ่ม 1) กลุ่มตัวอย่างที่ใช้แนวปฏิบัติทางคลินิก คือ บุคลากรทีมสุขภาพที่ปฏิบัติงานในหอผู้ป่วยวิกฤตศัลยกรรมประสาท จำนวน 58 คน ประกอบด้วย แพทย์ พยาบาล และผู้ช่วยพยาบาล และ 2) ผู้ป่วยที่มีอายุ 15 ปีขึ้นไป ที่เข้ารับการรักษาและได้รับการคาสายสวนปัสสาวะในหอผู้ป่วยวิกฤตศัลยกรรมประสาท ระหว่าง ก่อนและหลังใช้แนวปฏิบัติทางคลินิก จำนวน 53 และ 73 คน เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล ประกอบด้วย 1) แบบสอบถามความเป็นไปได้ในการใช้แนวปฏิบัติทางคลินิกสำหรับการป้องกันการติดเชื้อระบบทางเดินปัสสาวะในผู้ป่วยที่ได้รับการคาสายสวนปัสสาวะ ซึ่งผ่านการตรวจสอบโดยผู้ทรงคุณวุฒิ

ได้ค่าดัชนีความตรงเชิงเนื้อหา เท่ากับ .93 และ 2) แบบเฝ้าระวังการติดเชื้อในโรงพยาบาลของโรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนาและสถิติทดสอบไคสแควร์

ผลการวิจัยพบว่า แนวปฏิบัติทางคลินิกสำหรับการป้องกันการติดเชื้อระบบทางเดินปัสสาวะในผู้ป่วยที่ได้รับการคาสายสวนปัสสาวะมี 6 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) การพิทักษ์สิทธิผู้ป่วยและจริยธรรม 2) การประเมินสภาพผู้ป่วยก่อนได้รับการคาสายสวนปัสสาวะ 3) การจัดการเพื่อป้องกันการติดเชื้อระบบทางเดินปัสสาวะในผู้ป่วยที่ได้รับการคาสายสวนปัสสาวะ 4) การให้ความรู้เกี่ยวกับการป้องกันการติดเชื้อระบบทางเดินปัสสาวะในผู้ป่วยที่ได้รับการคาสายสวนปัสสาวะ 5) การดูแลต่อเนื่องเพื่อป้องกันการติดเชื้อระบบทางเดินปัสสาวะในผู้ป่วยที่ได้รับการคาสายสวนปัสสาวะ 6) การพัฒนาคุณภาพการบริการ บุคลากรที่มีคุณภาพส่วนใหญ่เห็นว่าความเป็นไปได้ในการใช้แนวปฏิบัติทางคลินิกอยู่ในระดับมาก และพบว่าอุบัติการณ์การติดเชื้อระบบทางเดินปัสสาวะในผู้ป่วยที่ได้รับการคาสายสวนปัสสาวะระยะก่อนการใช้แนวปฏิบัติทางคลินิก คิดเป็น 23.87 ครั้งต่อ 1,000 วัน ที่คาสายสวนปัสสาวะ ขณะที่ระยะหลังการใช้แนวปฏิบัติทางคลินิกไม่เกิดการติดเชื้อ เมื่อเปรียบเทียบกันพบว่าหลังจากนำแนวปฏิบัติทางคลินิกไปใช้ อุบัติการณ์การติดเชื้อระบบทางเดินปัสสาวะในผู้ป่วยที่ได้รับการคาสายสวนปัสสาวะลดลงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .05$)

จากการศึกษาครั้งนี้แสดงให้เห็นว่า แนวปฏิบัติทางคลินิกสำหรับการป้องกันการติดเชื้อระบบทางเดินปัสสาวะในผู้ป่วยที่ได้รับการคาสายสวนปัสสาวะมีประสิทธิภาพในการลดอุบัติการณ์การติดเชื้อระบบทางเดินปัสสาวะในผู้ป่วยที่ได้รับการคาสายสวนปัสสาวะ ดังนั้นควรนำแนวปฏิบัติทางคลินิกไปใช้ การวิจัยครั้งต่อไปควรพิจารณาถึงการวัดผลลัพธ์อื่น ๆ เช่น ค่าใช้จ่ายในการใช้ยาต้านจุลชีพ ค่าใช้จ่ายในการรักษา และจำนวนวันนอนในโรงพยาบาล เป็นต้น

Thesis Title Development of Clinical Practice Guidelines for Prevention of Catheter-associated Urinary Tract Infection Among Catheterized Patients

Author Miss Sasirawadee Sombutsri

Degree Master of Nursing Science (Infection Control Nursing)

Thesis Advisory Committee

Associate Professor Poonsap Soparat	Chairperson
Lecturer Dr. Pimpaporn Klunklin	Member

ABSTRACT

Catheter-associated urinary tract infections (CAUTI) among catheterized patients have become a major problem in hospitals. Therefore, prevention of this problem is a high priority. This developmental research aimed to develop the clinical practice guidelines (CPGs) for prevention of catheter-associated urinary tract infection among catheterized patients in the Neurosurgery Intensive Care Unit (NSICU), King Chulalongkorn Memorial hospital. The process for developing the CPGs utilized the framework from the Australian National Health and Medical Research Council (NHMRC, 1998). A purposive sampling method was used. The sample consisted of: 1) 58 health care personnel in NSICU, including physicians, nurses, and practical nurses; and 2) catheterized patients, 15 years and older, who were admitted in NSICU before (n = 53) and after (n = 73) the CPGs implementation. Data were collected using: 1) health care personnel feedback questionnaire to test the feasibility of the CPGs, which was validated by five experts with a content validity index value of .93; and 2) a nosocomial infections surveillance

form from King Chulalongkorn Memorial hospital for recording the incidence of CAUTI. Data were analyzed with descriptive statistics and chi-square tests.

Results revealed that the CPGs consisted of six components: 1) protection of patient rights and ethics, 2) assessment of patients before retained urinary catheters, 3) management of patients for prevention of CAUTI, 4) education for prevention of CAUTI, 5) continuum of care for prevention of CAUTI, and 6) improving quality of care. The feasibility of CPGs evaluated by the majority of health care personnel was at a high level. Compared to baseline before using CPGs, there was a statistically significant reduction in the CAUTI rate after implementing CPGs, from 23.87 per 1,000 urinary catheter-days to 0 per 1,000 urinary catheter-days, $p < .05$.

The findings of this study demonstrate that CPGs are effective in CAUTI rate reduction and can be used among catheterized patients. Further study should consider other outcome measurements, such as cost of antimicrobial agents, cost of treating a nosocomial CAUTI, and length of hospital stay.